

[Arbejds- og socialministeren.]

forslag kan jeg ikke acceptere. Hvis man ser på de talstørrelser, det drejer sig om, når vi diskuterer medicinforbruget her i landet, vil det sige, at selvom vi går ned til 12½ pct., bliver det et beløb på 10 eller 12 millioner, som man nu skulle yde for at lette adgangen til medicinforbruget for en så ringe del af den samlede befolkning. Jeg tror, at når vi får set på tallene og får talt om det i udvalget, vil det ærede medlem give mig ret i, at den vej sikkert ikke er farbar. Jeg forstår udmærket, at det ærede medlem har haft vanskeligheder, når spørgsmålet har været drøftet i kommunale kredse, hvor de sociale udvalg skal administrere disse ting, men jeg tror, man må finde på en anden udvej. Jeg vil i hvert fald være meget ængstelig ved at forlade de nuværende forhold og marchere lukt ind i et skøn, som det ærede medlem mener vi bør gøre.

(Kort bemærkning).

Kaj Andresen: Jeg er uenig med den højtærede minister, når han siger, at rentemodtagerne placeres ved hjælp af pristalsreguleringen. Der sker jo blot det, at man stadigvæk ud fra et vist grundlag følger de prissvingninger, der finder sted. Jeg mener tværtimod, at placeringen må bestemmes af forholdet mellem rentemodtagernes og de andre befolkningsgruppers vilkår, og hvis de andre befolkningsgruppers indtægter ændres, må rentemodtagerne også have et krav på, at der bliver taget hensyn til dem.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg vil gerne atter understrege overfor det ærede medlem, at såvidt mig bekendt vil man, når man går lønforliget igennem, kunne se, at der er visse grupper, der får en betragtelig stigning, mens andre grupper får en meget ringe stigning. Det udgangspunkt, der er benyttet i hvert fald overfor mig, da sagen blev overvejet, er den gennemsnitlige lønforhøjelse, som forliget har medført, og hvis man accepterer den tanke, tror jeg i hvert fald principielt, at vi er inde i den udviklingslinie, som jeg her i dag har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Svend Jørgensen: Jeg er ked af, at den højtærede minister afviser mit forslag. Jeg

forstår ikke rigtig den højtærede ministers stilling, eftersom ministeren i fjor gav tilslutning til, at man søgte at løse dette spørgsmål ad den vej, som jeg peger på, nemlig over rådighedsbeløbet, og formentlig vil den højtærede minister give mig ret i, at det er den rigtige vej, men at de midler, der ad den vej stilles til rådighed, blot ikke er tilstrækkelige. Derfor mener jeg, at man burde fortsætte ad den vej, og jeg vil endnu en gang henstille til ministeren at overveje, om ikke man kunne gå ind på det forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kaj Andresen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til det udvalg, der er nedsat angående forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven om forhøjelse af grundbeløbene, brændselstillæg, beklædningsstillæg, tillæg for invaliditet, ændring af fradragsregler m. v.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Med skrivelser af dags dato oversender landstingets formand:

Forslag til lov om „Nordisk Mineselskab A/S“,

forslag til lov om indfødsrets meddelelse og forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946,

hvilke lovforslag er vedtaget af landstinget. Lovforslagene forelægges herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlemmer af folketinget Aksel Larsen, Ragnild Andersen, Fuglsang og Alfred Jensen har meddelt mig, at de ønsker til udenrigsministeren at stille følgende foresørgsel:

Hvad har regeringen gjort for at støtte bestræbelserne for at hidføre våbenstilstand i Korea? Hvilket standpunkt har den danske delegation taget ved afstemningerne om dette spørgsmål på De For-